

CEMİL ÖZER

**BENİM HİKAYEM;
BİR ASKERİN
ANATOMİSİ**

indeks:yayınevi

CEMİL ÖZER

Benim Hikayem;
Bir Askerin Anatomisi

Benim Hikayem; Bir Askerin Anatomisi / Cemil Özer

Copyright©İndeks İçerik İletişim Danışmanlık ve Tic. Ltd. Şti.
İstanbul 2017

Bu kitabın tüm hakları İndeks İçerik İletişim Danışmanlık adına İndeks Yayınevi'ne aittir. Kaynak gösterilmeksizin kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir yöntemle kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

YAYINCI: İndeks Yayınevi
YAYIN YÖNETMENİ: Yaprak Özer
İÇERİK KOORDİNATÖRÜ: Aynil Çolakoğlu
EDİTÖR: Serra Sönmez Şen
KAPAK TASARIM: Bahar Sevim Altimonte

İndeks İçerik İletişim Danışmanlık ve Tic. Ltd. Şti.
Esentepe Mah., Levent Loft 2, N:4 K: 6 D:28
Levent-Şişli 34394-İstanbul
Tel: 0212 347 7070 Faks: 0212 347 7077
www.indsiletisim.com

Temmuz 2017
BASKI: Özel ve sınırlı sayıda baskıdır.
Parayla satılmaz.

indeks:yayınevi

İÇİNDEKİLER

Giriş	4 - 5
Önsöz	6 - 10

BİRİNCİ BÖLÜM

ASKERİ ÖĞRENCİ

Kuleli Askeri Lisesi	12 - 27
Harbiye	28 - 38
Topçu Okulu	39 - 42

İKİNCİ BÖLÜM

TOPÇU SUBAYI

Bornova- İzmir	44 - 50
Gebze-İzmit	51 - 53
Diyarbakır	54 - 55
Kayseri	56 - 57
Niğde	58 - 71
Adana	72 - 85
Erzincan	86 - 97
Çorlu-Tekirdağ	98

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

HARP AKADEMİSİ ÖĞRENİMİ VE

KURMAY SUBAY

Harp Akademisi Öğrenimi	100 - 108
Konya	109 - 113
Ankara	114 - 115
ABD Komuta ve Kurmay Koleji	116 - 120
Kara Harp Akademisi Öğretim Üyesi	121 - 123
NATO Savunma Koleji, Roma	124 - 126
Yurt dışı Daimi Görevi NATO, Napoli	127 - 134
Alay Komutanlığı, Uzunköprü-Edirne	135 - 140

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

GENERAL

Tuğgeneral:	
Kurmay Harekat Yardımcılığı NATO-LSE, İzmir	142 - 151
Tugay Komutanı, Kars	152 - 166
Tümgeneral:	
Kurmay Başkanı NATO-LSE, İzmir	167 - 171
Tümen Komutanı, Keşan-Edirne	172 - 198

BEŞİNCİ BÖLÜM

ASKERLİĞE VEDA

Askerliğe Veda	199 - 204
----------------	-----------

GİRİŞ

Çocuk, kendi etkisi ve katkısı olmadan, genetik bir yapıyla doğal ve sosyal ortamın içine doğuyor. Bunu kader veya tesadüf diye tanımlayanlar var. Genetik yapının da içine doğduğu doğal ve sosyal ortamın da çocuğun geleceğinin şekillenmesinde derecesini ölçemediğimiz, çok önemli olduğunu bildiğimiz, pozitif ve negatif etkileri var.

Çocuğun genetik yapısı, görünen fiziksel niteliklerinin yanında, kişiliğinin oluşmasında çok etkin olan, akıl, zekâ ve ruh gibi cevherlere sahip. Olumlu koşullardaki sosyal ortama doğmuş bir çocuğun ileride bir şey olamaması, aksine olumsuz koşullardaki sosyal ortama doğmuş bir çocuğun ileride güçlü, nitelikli bir insan olması yaratılışlarındaki cevherlerin gücüyle izah edilebilir.

Akıl, zekâ ve ruh cevherleri doğuştan ham olup, zaman içinde bir ölçüde, fiziki bünyenin gelişmesine paralel olarak kendi kendini geliştirmekte, bir ölçüde de içine doğduğu doğal ve sosyal çevrenin katkısıyla gelişmektedir. Gelişmedeki en büyük dış etkinin çocuğa verilen eğitim olduğuna inanıyorum. Akli, zekâyı, ruhu geliştirmesi ve doğru kullanabilmesi insanın en büyük avantajı, en büyük şansındır. İnsanın fiziki gücü ve maddi imkânları da çok önemli olmakla beraber, akli, zekâsı ve ruhu en büyük gücü, en büyük servetidir. İnsanın üretkenliği de ürettiği fikri ve maddi ürünleri doğru kullanması da kişinin aklına, zekâsına ve ruhuna endekslidir.

Aklımın erdiği en erken dönemden itibaren, sahip olduğum doğal yapıyı kullanarak fikir üretmeye, yaşadığım olaylardan ders çıkarmaya, kendimi geliştirmeye çalıştım. Süreç içinde, adım adım geliştiğimi hissettim, gördüm, fakat yetinmedim, “Acaba daha fazlasını yapabilir miydim?” sorusunu hep kendime sordum. Şunu kabul ediyorum, olayları yeterince doğru değerlendirip yeterince ders alsaydım, aldığım derslerin çoğunu yaşamımın parçası haline getirebilmiş olsaydım bazı hatalarımı tekrarlamazdım. Bazı hatalarımı farkında olmadan tekrarladım, bazı hatalarımı ise, farklı gerekçelerle, bilerek tekrarladım. Bu noktada, genellikle, inandığım doğrulara uymak için gerçeklere aykırı davrandım.

Hata yapmak bir ölçüde kaçınılmaz olabilir, hataları tekrarlamak büyük hatadır.

Yaradılıştan gelen nitelikler, doğal ve sosyal ortamın koşulları, maruz kalınan zorluklar ve sahip olunan imkânlar kişi açısından çok önemli etkenlerdir. İzahını yapamamam da kişiliğin oluşması, kazanımlar ve kayıplar büyük ölçüde insanın kendisinde düğümleniyor. İnsanın emek vermeden sahip olduğu avantajları, emek verdiği halde aşamadığı dezavantajları olduğu bir gerçektir. Bunu, “kader” olarak niteleyenler var. Ben kaderi böyle anlamak istemiyorum, fakat insanların hak etmedikleri sıkıntılara maruz kalmalarını, hak ettiklerini elde edememelerinin izahını da yapamıyorum.

Kadere inanıyorum, sınırlarını çizemiyorum. Kader konusunda en çok isyan ettiğim husus, insanlara zulüm yapanların ya da haklarını elinden alanların, mazeret olarak “ne yapalım, kaderin böyle çizilmiş” yaklaşımının arkasına saklanmaları.

Yetişmemde, bu aşamaya gelmemde katkısı olan, farkında olduğum veya olmadığım herkese ve her şeye teşekkür borçluyum. Her şeyi ben düşündüm, ben yaptım iddiasında hiç değilim, Allah’ın beni koruduğuna inanıyorum.

Elli yılı aşan bir süredir beraber olduğumuz, saygıdeğer eşim Semra Özer, sevgili kızlarım Yaprak ve Başak, sevgili torunum Berrak ve aramıza yeni katılan Lila, sizlerle gurur duyuyorum.

Lise birinci sınıftan beri beraber olduğumuz, değerli arkadaşım, Güngör Oktay’a kitapla ilgili görüşlerini belirttiği için teşekkür ediyorum.

Mayıs 2017, İstanbul

Cemil Özer

ÖNSÖZ

İnsanlar görürler, işitirler; bazılarının sezgileri kuvvetlidir, algırlar; bazılarının akli gelişmiştir, gördüklerini, işittiklerini, algıladıklarını akıl süzgecinden geçirek değerlendirirler, karar verirler ve uygularlar.

Gönül ister ki, insanlar, kendilerini yetiştirmelerinin yanında, çevrelerine ilgisiz ve olaylara tepkisiz olmasınlar. Bilgili ve bilinçli olarak, düşünsel yargılarını yerinde, zamanında, uygun yöntemlerle ve etkin bir biçimde sergileyerek, güçlerinin yettiği kadar, ulaşabildikleri yere kadar toplumun aydınlatılmasına katkıda bulunsunlar. Çağdaş kültürü içine sindirmiş, toplumsal sorumluluk bilincine ulaşmış uygar insanlar böyle davranırlar.

Çağdaş toplumlar, aydın önderler tarafından, çağdaş eğitim yöntemleriyle yetiştirilerek o konuma ulaştırılmışlardır. Özendiğimiz toplumlar buldukları konuma emek vererek, bedel ödeyerek gelmişlerdir. Çağdaş olmak istiyorsak, bizim de büyük çaba göstermemiz, gerekirse bedel ödemekten kaçınmamamız gerekir.

Toplumların geri kalmalarının farklı birçok nedeni var. Ortak ve en etkin neden sömürücü, çıkarıcı odakların toplumun uyanmasını, aydınlanmasını önlemek için başvurdukları şeytanca aldatmacalardır. Şeytan ruhlu insanlar toplumu aldatırken çoğunlukla vitrine insanların bağlı olduğu, saygı duyduğu değerleri koyup, arkasında kendi sinsi, çıkarıcı amaçlarını uyguluyorlar.

Görmeyen, işitmeyen, bilgileri eksik, sezgisi kıt, anlama, düşünme, karar verme ve uygulama yeteneğine ulaşamamış toplumlar, kendilerini aldatarak sömüren odakların esiridir. Daha da kötüsü, gelecek nesilleri de onlara kurban ettiklerinin farkında değiller.

Bilen, düşünen, düşüncelerini paylaşıp aydınlanma kapısını aralayan, çevresindekilerin eğitime katkıda bulunan insanların oluşturdukları toplumlarda, iletişim ve etkileşim başlamış, ortak akıl ve ortak kültürle çağdaşlaşmaya giden değişimin önu açılmış demektir.

Ortak akılda buluşmuş, ortak kültürde uzlaşmış toplumlar, büyük ölçüde, güvenli ve müreffeh bir ortama sahiptirler.

Küçük yaşlardan itibaren olayların sebeplerini anlamaya, sonuçlarını değerlendirmeye ve düşüncelerimi farklı görüşlerle karşılaştırıp, doğruyu bulmaya, gelişmeye çalıştım ve düşüncüklerimi, yaptıklarımı, o günkü yeteneğim ölçüsünde not ettim.

Düşüncelerin yazıya dökülmesi, unutulmayı önlediği gibi, kişinin, kendindeki değişimi veya değişmemeyi ölçebilmesine de yardımcı oluyor. Yazmanın insanın geçmişini ele vermektan başka bir işe yaramayacağını düşündüğü için yazmayan insanlara rastladım. Çevremde yazmamaktan korktuğu için yazmayan çok insan var.

Yanlış düşünmek, yanlış yapmak hoş bir şey değil, fakat herkes yanlış yapabilir ve o yanlış bir çıkar uğruna kasıtlı yapılmış değilse hoş görülebilir. Ayrıca, yanlış görüp, hatadan dönmek de bir fazilettir.

Yaptığım değerlendirmeleri, ileri sürdüğüm görüşleri, tartışmak, beğenmek veya beğenmemek okurların en doğal hakkıdır, onlardan tek ricam, yazdıklarımın samimiyetinden şüphe etmesinler. Ne kendimi övmek için yola çıktım ne de herhangi birini yermek için... Amacım, olayları irdeleyerek, temel ilkeler doğrultusunda doğru ve yanlışlara dikkat çekip ders alınmasına yardımcı olmaktır. İsimlerden söz etmemeyi tercih ediyorum, ama bazen yer, zaman ve kişinin konumu belli edilmeden olayın karakteri ortaya konamıyor. Olayın kahramanı bir genç ise başka gözle, yetişkin ve toplumsal sorumluluk üstlenmiş biri ise, başka gözle bakmak gerekiyor. Kendi gücüyle, kendi adına iş yapıp, hatası ve sevabı kendine ait olan kişilerden söz etmedim, sadece olay olarak değerlendirmeyi yeğledim.

Fakat devletin yetki ve gücünü kullanarak iş yapanların hatalarını hoş görmem mümkün değil, elimden gelse bağırarak ilan ederim. O nedenle, üstü kapalı da olsa, şahıslardan ve konumlarından söz ettim. O konumdakilerin devleti ve toplumu açmazla saktuklarına dikkat çekip, toplumsal önlemler alınmasına katkıda bulunmak istedim.

Bu kitabı hazırlarken, bazı olaylarda, not ettiğim zamanki değerlendirmelerime bugün katılmadığım oldu, fakat değiştirmedim. Düşüncelerim o günü yansıtıyordu, o günün bilgi ve birikiminin ürünüydü, o gün o kadarmışım. Övünmek bana yakışmayacağı gibi saklanmak da bana yakışmaz. Ne zaman ne idiysem öyleyim. İnsanın bilgi ve birikimi değişirken, davranışlarında da atak veya temkinli olmak da değişiyor.

Düşündüğümde başka türlü görünmeyi etik bulmadığım için, zararını göreceğimi bile bile, çok defa kendimi frenlememiş, dilimi tutmamıştım. Zaman içinde azalmış olmakla beraber, en son zamanlarda bile, bilinçli olarak, kendimi frenlemeyip içimi dışa yansıttığım oldu. Bu davranış biçimi dürüstlük mü, aptallık mı, tartışılır, yaptığım bir gerçek.

Bireyin, toplumun ve devletin, vazgeçilemeyecek hakları ve görevleri vardır. Bunlar asla göz ardı edilmemelidir. Birey, toplum ve devlet, kaynaşmış olarak üçü bir arada ise en büyük gücü

oluştururlar. Herhangi birinin aşın korunması veya aşın dışlanması, ilk anda fark edilmese de uzun vadede tümünün zarar görmesine neden olur.

Doğrulara ulaşmak kolay değil. Çekilen çileleri bir daha yaşamamak için ders almalı, yanlışlar düzeltilmeli, gerekiyorsa bedel ödemekten kaçınılmamalı. Aynı çamura birden fazla düşmek akılla da bağdaşmaz, insana da yakışmaz. “Eşek çamura bir defa düşer” atasözümüz!

Notların elli yılı aşkın bir süreci kapsıyor, bu süreçte Türkiye'nin maddi yapısıyla birlikte, düşünce yapısı da çok değişti. Geri bırakılmış bir toplum yapısından, devrim hareketleriyle çağı yakalama değişimini başlattık, fakat gereken çizgiye ulaşamadık. Devrimleri anlamak da hazmetmek de çok zor. Önündeki en büyük engel de çıkarıcı, sömürücü çevrelerin toplumun değer yargılarını kullanarak sergiledikleri aldatmacalardır. Devrimci insanlar, düzenli değişimi yaşayan insanlardan daha büyük zorluklar içindedirler.

Bizde yazan asker sayısı yok denecek kadar az. Yazmanın kolay olmadığını yaşayarak öğrendim. Buna rağmen, birikimleriyle, düşünceleriyle çevresini aydınlatma şansı olanların yazmalarını hararetle öneriyorum. Tecrübeler yaşanarak, bedel ödenerek kazanılmış değerlerdir, gençlere ışık tutar, yanlışların tekrarlanmasını önler, doğrulara daha kolay ulaşılır, ders alınır ve doğal değişimle gelişme sağlanır.

Askerlere önerim; yazın! Yazmaktan, hata yapmaktan hiç korkmayın. Sizin askerlik hizmetiniz boyunca hata yapmamanız gerekiyordu. Orada hata yapmadıysanız, yazımdaki eksikleriniz hata sayılmaz, her zaman hoşgörüyü karşılır.

“Kol kırılır yen içinde kalır” düşüncesi ve davranışı yerine göre çok doğrudur. Kişi, kendisiyle ilgili bir fedakârlık için bunu yapıyorsa, onu alkışlanm. Fakat unutmayın, yanlışların ve kusurların üzerini örtmek, o yanlışların tekrarlanmasına, devamına göz yummaktır. Kuruma ve topluma büyük zarar verir. Yanlışlar zaman içinde kronikleşir, sistemin büyük darbeler almasına neden olur. Hatayı şahıslar yapar, bedeli sistem öder, buna fırsat verilmemeli. Tarihimizde acı örnekleri var.

Ülkenin en önemli, en hassas kurumunun içinde yaşanmış bazı olayları dile getirmekle, acaba kuruma zarar verir miyim diye çok düşündüm. Birakin kuruma zarar vermeyi, ihtimalini bile göze almam. Ben kurumun varlık felsefesine, gerekliliğine ve önemine inanmış biriyim, onu tartışmam söz konusu olamaz.

Yazacağım örnekler çoğunlukla kişisel eksik ve yanlışlar olacak, bu arada bir kısım sistem hatalarına da değineceğim.

Kişilerin hataları kurumu bağlamaz ve kurumu küçük düşürmez, yeter ki hatayı gören bunun kişisel olduğunun ayırdına varsın. Buna rağmen kişisel hatalar kuruma büyük zararlar verebilir.

Sistem hataları ise kurumun varlık felsefesine büyük zarar vereceği için mutlaka biliniyor, düzeltilmelidir. Aslında sistemdeki eksikler ve çağa uymayan uygulamalar da bilgisizlikten kaynaklanan veya maksatlı yapılan insani hatalardır. Bilgili ve dürüst insanların bu hataları görüp düzeltmesi şarttır. Çağdaş olmayan bir sistemin doğuracağı zararlar kişilerin verecekleri zararlardan daha büyüktür.

Özetle tekrarlırsam, niyetim ve amacım, tamamen sistemin varlık felsefesini korumak, yapısının çağa uydurulmasına katkıda bulunmak, yanlış uygulamaları ve kişisel hataları ortadan kaldırmaktır.

Buna rağmen, art niyetlilerden endişe ediyorum. Güvencem, sağduyulu, iyi niyetli TSK.'ya saygı duyan asker ve sivil vatandaşlarımdır.

Yapmamak için çaba göstersem de teknik hata yapmam çok olası, hoş görüle. Teknik eleştirilere razıyım, anlam saptırmasıyla yapılacak suçlamalara katlanamam. O nedenle TSK hakkındaki düşüncemi peşinen vurgulamak isterim.

Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) benim değerler sistemimde, birey, ulus, ülke ve devlet açısından yaşamsal bir öneme ve değere sahiptir. Geçmişten gelen kültürel değerlerimiz, yaşadığımız acı gerçekler, gelecekle ilgili güvenlik sorunlarımız bize o kadar çok şey anlatıyor ki, bunları bilgisizlik nedeniyle göz ardı etmek gaflet, bilerek göz ardı etmek ise ülkeye ve ulusa ihanettir.

Özel bir ideoloji veya maddi çıkar peşinde koşanlar hariç, idrak sahibi, ülkesini, ulusunu ve T.C. Devletini seven hiçbir vatandaşımız, TSK'nın önemini göz ardı etmez!

Güç ihtiyacı bütün canlılar için geçerlidir. Güçlü olmayanlar, ya doğa kurallarına boyun eğip tükeniyor, ya da karşı koyamadıkları diğer canlılar tarafından yok ediliyorlar. Zayıfların yaşama hakkı yok mu, diye sormak, doğanın ve siyasetin gerçekleri ile bağdaşmıyor. İnsanlar yetersiz güçle varlıklarını sürdürüyorlar. Tarih boyunca, güçlü bir orduya sahip olmadan varlığını, özgürlüğünü ve bağımsızlığını sürdüren bir topluma rastlanmamıştır.

Türk Silahlı Kuvvetleri, ulusun, ülkenin ve devletin varlığının, bağımsızlığının, toplumsal değerlerinin korunabilmesi için, sahip olunması şart olan, soyut bir güç anlayışı, bir varlık felsefesi ve bu amacı gerçekleştirecek, somut bir Güç Organizasyonu'dur.

TSK'nın varlık felsefesini hiç tartışmam. TSK'nın somut yapısını ve sistemini tartışırım. TSK'nın yapısal sistemi sürekli denetim ve gözetim altında bulundurularak, değişimler gecikilmeden, mutlaka yapılmalı, bunu yaparken varlık felsefesine asla zarar verilmemelidir.

Kurumları kuranlar da işletenler de insandır. Nitelikli ve dürüst insanlar kurumlarını yüceltmek ve güçlendirmek için özveride bulunurlar, niteliksiz ve çıkarıcı insanlar ise kurumlarının sırtından geçinmeye çalışırlar.

Kişisel ve sistemden kaynaklanan hataların üzerine cesaretle gidilmeli, daha büyük boyutlara ulaşmadan, mutlaka düzeltilmelidir. Bünyesel zayıflıklar dış tehditlerden daha tehlikelidir. Dikkat edilmesi gereken husus bunları yaparken işin özüne, felsefesine zarar vermemektir.

TSK'da özveriyle görev yapan çok sayıda değerli insan var, aralarında çürük bulunması mümkündür. Yapılması gereken çürükleri ayıklayıp, varsa sistem hatalarını düzeltip TSK'yı dimdik ayakta tutmaktır.

Türkiye çok enteresan bir ülke, yeri gelir her şey askerden beklenir, yeri gelir askerin hiçbir şeye kaşınmaması istenir. Taşları yerli yerine oturabilmiş olsaydık, bugün çağdaş bir toplum

olur, refah ve güvenlik içinde yaşar, uluslararası ortamda saygın bir yere sahip olur, örnek alınırđık!

Dünyada bazı toplumlar var, bir yerden başlamışlar, büyümüşler, güçlenmişler, varlıklarını ve durumlarını koruyorlar. Onlara özeniyorum. Dünyada bazı toplumlar var, oldukları yerde sayıyorlar, büyüyememişler pes edip, güçlüye teslim olmuşlar. Onlara acıyorum.

Kendimizi ayıptayorum. Bir yerden başlamış, büyümüş, güçlenmiş fakat konumunu koruyamamış, büyükken küçülmüş, güçlü iken zayıflamış, yönlendiren iken, yönlendirilen bir duruma gelmişiz, sömürülüyoruz.

Dünyada böyle bir örneğin olduğunu okumadım, duymadım. Hiç yapamamışydık, 'ne yapalım, bu kadarmışız', diyebilirdim. Yapmışız, koruyamamışız! Niye? Eksikimiz ne?

Hamasi sözlerle övünerek bir yere varamayız. Gerçekleri görüp, aklımızı başımıza almamız, hatalardan sıynılıp refah içinde, saygın ve güvenli bir konuma gelmemiz lazım. Kimseden medet umarak değil, kendi aklımızla, kendi gücümüzle bunları sağlamak zorundayız.

Ben emekli olalı çeyrek asrı aşdı. Niye bugüne kadar bekledin, niye bugün yazıyorsun, diye sorulabilir. Bekledim, çünkü bütün samimiyetime rağmen, acaba yanlış anlamalara sebep olur muyum, istismar edilir miyim, endişesini kafamdan silemedim.

Biyolojik sona yaklaştım, birikimlerimi kendimle götürmem, bugüne kadar söylediğim sözlerle aykındır. Doğrusuyla, yanlışıyla, inandıklarımı çevreme aktarmak zorundayım. Hem de ömrüm yeterse, elim ayağım tutarken, ortaya çıkacak görüşlere, görüşlerimi bildirme şansım olur.

Mutluluğumun derecesi, kitabın yararlı olması ile orantılı olacaktır.

En iyi dileklerle ....

ÇOK YAKINDA

TÜM SEÇKİN
KİTABEVLERİNDE

CEMİL ÖZER

Üretmekle Geçen Yıllar

Cemil Özer, ömrünün büyük bölümünü asker olarak geçirdi. Emekliliğın ardından toplumsal fayda tabanlı aktif bir faaliyet içine girdi.

1957'de Harbiye'den topçu subayı olarak mezun oldu. Harp Akademileri'nde aldığı eğitim sonucunda kurmay subaylığa yükseldi. ABD Komuta ve Kurmay Koleji ile Roma, NATO Savunma Koleji'nde eğitim gördü. Kara Harp Akademisi'nde öğretim üyeliği yaptı. Kariyerinin önemli bir bölümünü yurt içi ve yurt dışında NATO karargahlarında hizmet ederek geçirdi. Yurdun değişik coğrafyalarında görev aldı. 1990'da Tümgeneral rütbesiyle TSK'dan emekli oldu.

Sivil yaşamında, "Ülkeye hizmete nasıl devam edebilirim?" arayışına girdi.

Expo Channel'da, haftada bir gün yayınlanan, "Üçüncü Göz" adlı, canlı televizyon programında, güncel, ekonomi ve siyasi gelişmelerin analizini yapan dört kişilik ekipte yer aldı. Marmara ve Yeditepe Üniversiteleri'nde, beş yılı aşkın bir süre, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Dersleri verdi. Yeditepe Üniversitesi'nde, Sosyal Antropoloji dalında doktora çalışması yaptı.

Özer, www.icerikfabrikasi.com sitesinde güncel olayları analiz ettiği yazılarna devam ediyor. Aynı zamanda İndeks Konuşmacı Ajansı'na bağlı olarak, tarih, siyaset ve güvenlik ana konularında profesyonel konuşmalar yapıyor.